

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2201/2017
01.11.2017. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Јелене Боровац и Бранка Станића, чланова већа, у парници тужиље-противтужиоца АА из ..., коју заступа Иван Савић, адвокат из ..., против туженог-противтужиоца ББ из ..., кога заступа Марко Коларић, адвокат из ..., ради заштите од насиља у породици, одлучујући о ревизији туженог-противтужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж2 271/17 од 27.04.2017. године, у седници одржаној 01.11.2017. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија туженог-противтужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж2 271/17 од 27.04.2017. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиље-противтужене за накнаду трошкова одговора на ревизију.

Образложење

Пресудом Трећег основног суда у Београду П2 260/14 од 22.09.2014. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиље-противтужене и одређене мере заштите од насиља у породици тако што је забрањено туженом-противтужиоцу да се приближава тужилји-противтуженој на раздаљини од 100 метара и да приступа у простор око места становања тужилје на раздаљини од 100 метара и забрањено туженом свако даље узнемиравање тужилје као и свако друго дрско, безобзирно и злонамерно понашање према тужилји. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован противтужбени захтев туженог-противтужиоца којим је тражио да се одреде мере заштите насиља у породици и то налог за усељење туженог-противтужиоца у стан на ... у ... број ..., као и да се забрани тужилји-противтуженој да му се приближава у месту рада и становања, те да јој се забрани свако друго дрско, безобзирно и злонамерно понашање према њему. Ставом трећим изреке, одређено је да наведене мере заштите од насиља у породици трају до годину дана или док се одређене мере не укину пре истека њиховог трајања, а које се могу продужити све док не престану разлози због којих је мера била одређена. Ставом четвртим изреке, обавезан је тужени-противтужилац да тужилји-противтуженој плати трошкове парничног поступка од 97.650,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж2 271/17 од 27.04.2017. године, одбијена је као неоснована жалба туженог-противтужиоца и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донесене у другом степену тужени-противтужилац је изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући правилност побијане пресуде у смислу члана 408. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да је ревизија неоснована.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју Врховни касациони суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилца-противтужена АА је тетка туженог-противтужиоца ББ. Тужилца-противтужена је рођена ... године, а тужени-противтужилац ... године. У породици АА – ББ постоје елементи насиља од стране туженог-противтужиоца према тужилци-противтуженој у виду психичког насиља које траје дужи временски период са повременим манифестацијама и физичког насиља. У позадини насиља су непревазиђени имовинско-правни конфликти у вези са станом на ... у Тужени је извршио и насиље према свом деди, оцу тужилце ВВ управо у вези истог стана због чега му је правноснажном пресудом Првог основног суда у Београду П2 1943/10 од 18.07.2011. године изречена мера заштите од насиља у породици. Тужени-противтужилац је тужилцу-противтужену и њену сестру пратио на улици, узнемиравао је телефоном, претио смрћу због чега живе у континуираној тензији дужи временски период. Тужилца је више пута полицији пријављивала туженог да јој прети смрћу, због чега је приликом једне интервенције полицијских службеника он упозорен на кршење јавног реда и мира, а против њега су поднете прекршајне пријаве. Дана 29.01.2014. године када се тужилца налазила у друштву своје сестре ГГ у улици ... у ..., тужени им је пришао са леђа и шутнуо тужилцу у пределу десне ноге и ударио у пределу десног рамена, због чега су поново интервенисали полицијски службеници, али се тужени удаљио пре њиховог доласка. Због тада задобијених повреда тужилца је затражила лекарску помоћ када јој је констатована лака телесна повреда десне подколенице. По извештајима Центра за социјални рад ... тужени је испољио акте насиља према тужилци која испољава аутентичан страх за свој живот и здравље, а с обзиром да постоји појачан степен ризика од понављања насиља, стручни тим је био мишљења да је неопходно изрећи мере заштите од насиља у породици.

Код овако утврђеног чињеничног стања, правилно су нижестепени судови применили материјално право када су усвојили тужбени захтев тужилце и утврдили насиље у породици и одредили мере заштите од насиља у породици забраном туженом да се приближава тужилци и да је даље узнемирава уз истовремено одбијање противтужбеног захтева налогом за усељење туженог у стан у коме живи тужилца и утврди да је насиље извршила тужилца-противтужена.

Насиље у породици по члану 197. став 1. Породичног закона представља понашање којим један члан породице угрожава телесни интегритет, душевно здравље или спокојство другог члана породице. Понашања која се сматрају насиљем у породици прописана су ставом 2. истог члана закона.

Имајући у виду да је у поступку пред нижестепеним судовима утврђено да елементи насиља између парничних странака трају дуже време, да су кулминирали и физичким насртајем туженог на тужиљу у улици ... дана 29.01.2014. године наношењем лаких телесних повреда, односно да су радње туженог такве да угрожавају тужиљино спокојство и телесни интегритет, правилно су нижестепени судови применили материјално право када су одредили меру заштите од насиља у породици забраном приближавања туженог-противтужиоца тужиљи-противтуженој на одређеној удаљености и даље узнемиравање тужиље уз поштовање ове мере од годину дана.

Тужбени захтев туженог-противтужиоца је правилно одбијен јер је утврђено да тужиља-противтужена није вршила насиље према њему.

Без утицаја је ревизијски навод да је доношењем побијане пресуде учињена битна повреда из члана 361. став 2. тачка 12. ЗПП јер она не може бити ревизијски разлог на основу члана 407. став 1. ЗПП.

Како се у ревизији понављају наводи из жалбе правилно оцењени од стране другостепеног суда, то је изостављено детаљније образлагање пресуде и одлучено као у изреци, на основу члана 414. став 2. ЗПП.

Одбијен је захтев тужиље-противтужене за накнаду трошкова одговора на ревизију јер ти трошкови нису били ни нужни ни неопходни ради вођења парнице у смислу члана 154. став 2. ЗПП.

**Председник већа
судија
Звездана Лутовац,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић